

[Bente Nielsen]

Kommunerne får også mulighed for, hvis de ønsker det, at tilbyde de 16-17-årige kommunal tandpleje. Erfaringer har vist, at det har været vigtigt at satse på den forebyggende indsats i børne- og ungdomsårene, og her bliver altså endnu en valgmulighed for kommunerne.

I det hele taget bliver der mulighed for øget kommunal indflydelse på tilrettelæggelsen af børnetandplejen. Det overlades til kommunerne selv at træffe beslutning om godtgørelse af eventuelle befodringsudgifter i børnetandplejen. Derudover vil de vejledende normer for indenrigsministeren fremover være ressourcenormer i stedet for personalenormer. Det giver igen en mulighed for mere fleksibel tilrettelæggelse af tandplejen i den enkelte kommune.

For første gang kommer der en bestemmelse ind om, at der skal sikres en effektiv koordination af den offentlige tandpleje og tandplejen i den private praksis, og det er måske egentlig det, som fru Tove Lindbo Larsen efterlyste for et øjeblik siden, for det har der jo ikke være hidtil. Det betyder, at der nu skal etableres en effektiv overførselsprocedure mellem børnetandplejen og voksentandplejen. Vi skulle nødig, som det åbenbart også er fru Tove Lindbo Larsens bekymring, få folk til at falde ud af systemet på et tidspunkt, hvor de netop er blevet opdraget til en fornuftig tandpleje.

Endelig et par ord om voksentandplejen. Det er vigtigt, at der i de tilskudssatser, som fastsættes af indenrigsministeriet, lægges vægt på større tilskud til forebyggelse end til behandling; erfaringen har jo vist, at forebyggelse er alfa og omega i tandplejen.

Med disse argumenter er det vist også klart, at vi i venstre ikke kan støtte det socialdemokratiske forslag. Grundlæggende er det udtryk for den absolut modsatte tankegang af, hvad der ligger i indenrigsministerens forslag.

Med disse bemærkninger skal jeg på venstres vegne give tilslutning til indenrigsministerens forslag.

Birthe Hansen (SF):

Ud over at begge forslag handler om tænder, er de meget forskellige, og desværre ændrer ingen af forslagene det, som vi i SF finder allermost væsentligt, nemlig at voksen-

tandplejen stadig væk er et af de få områder inden for sundhedsvæsenet, der ikke står gratis til rådighed for alle mennesker.

Hverken den borgerlige regering eller socialdemokratiet har med deres lov- og beslutningsforslag ønsket at ændre på det. Derfor henvender lovforslaget sig heller ikke til hele befolkningen, men alene til dem, der i forvejen regelmæssigt går til tandlæge. Lovgivningen vil fortsat indeholde sociale skævheder, for man ligestiller ikke folks tandplejemuligheder alene ved at lave en lov; man ligestiller dem først, når de, der ellers ikke gør brug af tandplejen, gennem »opsøgende, oplysende virksomhed« kommer med. De ord mangler jeg i begge forslag. Netop den opsøgende, oplysende virksomhed, har været grundlaget for, at børnetandplejen er lykkedes så godt, at man sammenholdt med det faldende børnetal kan forudse en samlet besparelse på i alt ca. 240 mill. kr. frem imod 1990.

De oprindelige forudsætninger, som vi fuldt ud kunne tilslutte os, var vel, at besparelserne skulle anvendes til forbedring af tandplejetilbuddet til den øvrige del af befolkningen, ikke alene til den enkelte, men også til generel profylakse f.eks. ved lunds-dækkende kampagner og ved styrkelse af bedriftssundhedstjenesten med et tandsundhedsmæssigt indhold, i første omgang specielt inden for de industrier - sukker- og bageribranchen - der bevisligt er risikoområder med hensyn til tandsundheden. Nogle af de forudsætninger opfyldes med socialdemokratiets beslutningsforslag, som vi har sympati for, og hvis principper og bemærkninger vi kan tilslutte os.

Men det samme kan jeg ikke sige om indenrigsministerens forslag. Ud fra indenrigsministerens megen snak om den sammenhæng mellem børne- og voksentandplejen, ministeren ønsker etableret med denne lovgivning, havde vi ærlig talt ventet os noget andet. Sammenhængen er ikke til at få øje på. Derfor er det mere reelt at tale om en revision af bestående lov om kommunal tandpleje - med begrænsninger, forringelse og privatisering, fordi hele voksenområdet fortsat er overladt til overenskomstforhandlinger mellem private tandlæger og sygesikringen. Ministeren kan sætte rammer, men i virkeligheden er det de private tandlæger, der bestemmer.